

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 261**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

944

Käraste,

Ju nu börjar julkalendern på att gripa en. Jag för-
 nöjer att bevara min arbetsro, men snart är det och i
 nästa vecka blir det väl än omöjligare, så ha vi
 sänt af en fin skickning till Kungölf. Det blir mest till
 barnen nu och de gamla få bara småsaker. Jag tänker
 hvila är några gäva indragningar till julen, men vi äro
 så många och det blir en massa saker, ty hvare och en
 skall ge den andra något. Hur som helst så gripas man
 dock af en svår lust att förskära prögar.

Det var bra märkvärdigt det du förra gången skref om
 Urel. Det är snart ett någonting som tycker om den saken.
 Men jag blef nästan glad af att han skulle komma hem.
 Det är olyckligt att ha sina närmaste släkter i Amerika. Han
 ska att han är nästan till människa igen. Sist jag såg ho-
 man tyckte jag att han gick i en dröme och aldrig var va-
 rett. Jag tycker allt dock att det är väl att det har ställt
 sig på att han kom tillbaka hem och väl att svenska
 vara i St Louis och kanske ta värd om honom. Han som
 nödvändigt vill bli en verksamhet han har så verk-
 ligen lyckats att lägga sina öden vid sidan af all-
 farvägen. Och minns du Betty och Henrikssonen. Det
 tror jag på än idag.

Det du, att det förefaller mig som om Sv. Tidbladet i julbrö-
 skan genom någon tryckerifaktors förseelighet inte har fått
 in Komungens recessionen i handelsortsupplagan. Detta vet nog
 hvarken Levertin, Warburg eller Bannier, ska vi vänta ännu
 eller bör det inte påpekas? Skrif och fråga Betty så säger hon
 till Oscar. Det är ju mycket oförnuftigt gjort, men det är
 bara rena slarvet, nu har ju både Ossian Skilström och
 Herr Arne stått i båda upplagorna, och det brukar alltid stå
 i en följd. Jag var ännu skrifva till Betty och nämna,
 men jag visste inte om du ville. Men inte kan jag tro annat

